

Поводом ултиматума Српској (2)

О, људи моји, па је ли то могуће?! (што би рекао Младен Делић)

За нас у Републици Српској који смо минуле јесени, током октобра, обележавали 100 година од анексије и 130 година од аустро-угарске окупације Босне и Херцеговине, било би свакако занимљиво видети како би наш славни земљак Петар Кочић и његов Давид Штрбац (обојица са Змијања), да су којим случајем живи, својим речима и памећу описали ове данашње прилике у земљи Босни.

Ја могу да претпоставим, и уопште није тешко докучити шта би на све ово рекао угледни крајишки писац и некадашњи народни посланик у „Земаљској скупштини“ БиХ, али бих се радије осврнемо на тренутно актуелне чињенице.

А чињенице као такве нису нимало пријатне. Не уклапају се у шему демократских односа којима данашњи свет тежи. Једна од најнепријатнијих истина јесте да је Босна и Херцеговина у политичком смислу враћена у XIX век. Оно што се назива државом само привидно постоји. Земља је без истинског суверенитета, јер њом управљају странци. Високи представник и страни амбасадори, како показује и овај актуелни случај са скупштинским закључцима, почињу наредбодавно да делују чак и у законодавној сфери. ОХР тражи од Народне скупштине РС да поништи своје закључке са седнице одржане 14. маја, којима се тражи повраћај неуставно пренесених ентитетских надлежности на државни ниво. Високи представник је означио 11. јуни као рок до када би те закључке требало обеснажити. О разлозима се може само нагађати, јер званичног и чињенично образложеног објашњења још нема. А из Народне скупштине упорно објашњавају да у закључцима нема ничег антидејтонског.

Пише: Драгиша Спремо
среда, 10 јун 2009 22:37

Било је наговештаја и варљивих нада да ће овог пролећа, а најдаље до јесени, бити угашен ОХР (Канцеларија високог представника у БиХ), тако што би се неке неопходне функције задржале и преусмериле на канцеларију специјалног представника ЕУ у БиХ. У том случају, постојећа државна и ентитетска структура са својим законодавним и извршним телима могла би самостално и неометано да делује.

То се, међутим, није догодило. Напротив, снажним лобирањем бошњачке и хрватске стране ОХР је осигурао наставак мандата у БиХ. Он је ојачао своју позицију и пуномоћја, па је више пута најављена могућност коришћења и бонских овлашћења, што ће рећи: у памет се ви Босанци и Херцеговци, ви из Републике Српске посебно, јер ако не поступате како вам кажемо може бити смењивања и санкција, а о „шенгену“ и приближавању европском тржишту и фондовима нема ни говора.

Преношење надлежности са ентитета на држававни апарат БиХ је једно од најосетљивијих и најзначајнијих политичких питања за све партије и сва три конститутивна народа у овој земљи. Преносом надлежности развлашћују се ентитети и ствара унитарна државна творевина, што српском народу у РС и БиХ никако не одговара. Шта тек да се каже о таквом трансферу ако се он чини неуставно и принудно, уз помоћ бонских овлашћења!?

На политичкој ветрометини БиХ, како видимо, у току су снажне турбуленције. Поједини бошњачки кадрови из Сарајева својим непримереним поступцима и изјавама подижу температуру и кваре односе међу ентитетима и народима. Сарадњу и дијалог замењују оптужбе, честе блокаде у заједничким телима, оштре поделе о најзначајнијим политичким питањима. Ствара се привид да ништа у Босни и Херцеговини не може нормално да функционише ако ту нема ОХР-а и његових бонских овлашћења. А како је Канцеларија ОХР већ давно показала да је пристрасна и наклоњена бошњачкој страни, онда није ни чудо што се управо Бошњаци тако упорно залажу за продужење мандата високог представника и задржавање његових овлашћења.

Најновији потез високог представника у БиХ који почиње да се меша и у законодавну активност Народне скупштине РС, постављајући се наредбодавно и ултимативно, не наговештава ништа добро. Тим поводом, један од водећих политичких људи у РС и БиХ Милорад Живковић, на функцији заменика председавајућег у Представничком дому Парламентарне скупштине БиХ, одговарајући на једно питање новинара „Гласа Српске“, рекао је:

Пише: Драгиша Спремо
среда, 10 јун 2009 22:37

- Надам се да високи представник зна шта ради, јер ће бити директно одговоран за радикализацију политичке ситуације у БиХ и то се неће поправити ни послије сједнице Савјета за примјену мира, а увелико ће оптеретити атмосферу пред евентуалне разговоре о промјени Устава.